

Uchwała Nr 449/LV/2009
Rady Miasta Ostrołęki
z dnia 29 października 2009 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie
w Ostrołęce.

Na podstawie art. 229 pkt. 3 Kodeksu postępowania administracyjnego uchwała się, co następuje:

§ 1.

1. Stwierdza się, iż skarga Pana H. Ż. na działanie Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie jest bezzasadna.
2. Uzasadnienie rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 1. zawiera załącznik do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Ostrołęki

Dariusz Maciak

**Załącznik do uchwały Nr 449/LV/2009 Rady Miasta
Ostrołęki z dnia 29 października 2009 r. w sprawie
skargi na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy
Rodzinie**

Rada Miasta Ostrołęki po rozpatrzeniu skargi Pana H. Ż. z dnia 25 sierpnia 2009 roku przesłanej do Rady Miasta Ostrołęki przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ostrołęce dotyczącej funkcjonowania służb pomocy społecznej uprzejmie wyjaśnia:

Pracownik socjalny wykonując swoje obowiązki zawodowe kieruje się wiedzą i wartościami, traktując Obywatela z godnością. Zadania realizuje zgodnie z ustawą o pomocy społecznej i etyką pracownika socjalnego. W myśl art.106 ust. 4, ustawy z dnia 12.03.2004 r. o pomocy społecznej „Decyzję administracyjną o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia, z wyjątkiem decyzji o odmowie przyznania biletu kredytowanego oraz decyzji w sprawach cudzoziemców,...wydaje się po przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego”. Zgodnie z art. 8 ust.1 pkt. 3 prawo do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej, przysługuje rodzinie, której dochód nie przekracza kryterium dochodowego rodziny. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 24.07.2006r. określiło kryteria dochodowe dla osoby w rodzinie w wysokości nieprzekraczającej 351 zł, przy jednoczesnym występowaniu co najmniej jednego z powodów trudnej sytuacji, które szczegółowo określa się w art. 7 ustawy o pomocy społecznej. Stosownie do art.107 ust.1 i ust.5 cytowanej ustawy „Rodzinny wywiad środowiskowy przeprowadza się w celu ustalenia sytuacji osobistej, rodzinnej, dochodowej i majątkowej osób i rodzin...”. Pracownik socjalny przeprowadzający rodzinny wywiad środowiskowy może domagać się od osoby lub rodziny ubiegającej się o pomoc złożenia oświadczenia o dochodach i stanie majątkowym. Odmowa złożenia oświadczenia jest podstawą wydania decyzji o odmowie przyznania świadczenia.” W myśl art. 4 ww ustawy „Osoby i rodziny korzystające z pomocy społecznej są obowiązane do współdziałania w rozwiązywaniu ich trudnej sytuacji życiowej.” Zadaniem pracownika socjalnego jest również prowadzenie pracy socjalnej i działań zmierzających do poprawy sytuacji osoby potrzebującej i jego rodziny. W celu sporządzenia oceny sytuacji osoby lub rodziny ubiegającej się o świadczenia pomocy społecznej źródłem informacji jest rozmowa, wywiad, obserwacja oraz analiza dokumentów. Dokumentacja znajdująca się w dyspozycji Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie wskazuje, że Pan H. Ż. mieszkał wspólnie z Panią M. T. od początku 2007 roku.

Pan H. Ż. jest osobą chorą przewlekle, całkowicie niezdolną do pracy i samodzielnej egzystencji, i z tego tytułu otrzymuje świadczenie rentowe z ZUS wraz z dodatkiem

pielęgnacyjnym w wys. 1044,02 zł netto. Pani M. T. jest osobą rozwiedzioną, bez stałego miejsca zameldowania, bezrobotną bez prawa do zasiłku. Nie posiada własnego dochodu. Podczas przeprowadzanej aktualizacji rodzinnego wywiadu środowiskowego skarżący oświadczył, że z Panią M. T. prowadzi wspólne gospodarstwo domowe od ponad roku, zapewniając środki finansowe na jej utrzymanie. Ustawa z dnia 12.03.2004 r. o pomocy społecznej definiuje pojęcie rodziny jako „...osoby spokrewnione lub niespokrewnione pozostające w faktycznym związku, wspólnie zamieszkujące i gospodarujące.” W trakcie kolejnych odwiedzin dokonywanych wspólnie z koordynatorem pracy socjalnej. ww nie kwestionowali pozostawania we wspólnym gospodarstwie domowym. Pani M. T. nie posiadała własnego dochodu, pozostawała na utrzymaniu Pana H. Ż. i informowała pracownika socjalnego, że w zamian zapewnia Panu H. Ż. opiekę i pomoc w prowadzeniu domu oraz załatwianiu spraw dnia codziennego. Dochód rodziny przekraczał ustawowe kryterium dochodowe rodziny tj. 702 zł, jednak ze względu na występujące problemy zdrowotne i ponoszone koszty związane z leczeniem oraz niepełnosprawność i bezrobocie, zainteresowanym udzielano pomocy finansowej MOPR w formie zasiłków celowych specjalnych z przeznaczeniem na dofinansowanie zakupu leków. Ponadto objęci zostali zasiłkami celowymi na żywność, zgodnie z ustawą z dnia 29.12.2005 r. o ustanowieniu programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”, w myśl której ww. pomoc może być udzielona osobom i rodzinom, jeżeli dochód nie przekracza 150% kryterium dochodowego osoby lub rodziny, co dla Zainteresowanych stanowiło kwotę 1053 zł. Dodatkowo strony korzystali z pomocy w formie żywności w ramach programu „Dostarczania żywności dla najuboższej ludności Unii Europejskiej”. Z informacji środowiska oraz odwiedzin wynikało, że obydwójce zainteresowani mają problem z alkoholem. W trakcie przeprowadzania aktualizacji wywiadu środowiskowego pracownik socjalny jak również koordynator pracy socjalnej, spostrzegali u nich stan wskazujący na spożycie alkoholu. Z przeprowadzanych wywiadów środowiskowych uzupełnianych obserwacją pracownika socjalnego, wnioskować można że Zainteresowani ograniczali swoje działania i aktywność tylko do uzyskiwania pomocy pieniężnej i rzeczowej z MOPR. Nie przejawiali chęci współpracy z pracownikiem socjalnym ukierunkowanej na poprawę własnej sytuacji materialno – bytowej. Żadna z przyznawanych form pomocy finansowej przez MOPR, nie była dla Zainteresowanych wystarczająca i satysfakcjonująca.

Wnioski o pomoc finansową były składane przez Pana H. Ż., jak również przez Panią M. T.. Ze względu na trudności w ustaleniu faktycznej sytuacji rodziny, niezadowolenia z pracy pracownika socjalnego oraz otrzymywanych form pomocy finansowej i wsparcia, odwiedziny

środowiska dokonywane były wspólnie przez pracownika socjalnego i koordynatora pracy socjalnej MOPR. Obydwoje Zainteresowani negowali decyzje Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie dotyczące przyznanej pomocy społecznej, składając odwołania od decyzji MOPR do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ostrołęce. Decyzje MOPR w sprawie przyznanej pomocy finansowej dla Pana H. Ż. i Pani M. T. zostały utrzymane w mocy przez SKO. Skargi zostały oddalone. W ramach prowadzonej pracy socjalnej ww byli nakłaniani do utrzymania abstynencji alkoholowej. Pani M. T. była wielokrotnie motywowana do uregulowania swoich spraw urzędowych m. in. do uzyskania dokumentu tożsamości, zarejestrowania się w PUP jako osoba bezrobotna, nabycia uprawnień do świadczeń zdrowotnych, aktywnego poszukiwania pracy zarobkowej. Proponowano jej również udział w projekcie współfinansowanym ze środków EFS pod nazwą „Wracam na rynek pracy” skierowanym do osób nieaktywnych zawodowo, podczas realizacji którego mogłaby uczestniczyć w kursach i szkoleniach umożliwiających zdobycie nowych kompetencji i umiejętności w zakresie aktywizacji zawodowej, edukacyjnej, zdrowotnej, społecznej. Pani M. T. odmówiła udziału w ww. projekcie oraz proponowanych szkoleniach i kursach, oznajmiając pracownikowi socjalnemu, że nie ma na to czasu. Ponadto informuje się, że pomoc społeczna osobom i rodzinom jest udzielana zgodnie z kryteriami i zasadami określonymi w ustawie z dnia 12.03.2004 r. o pomocy społecznej oraz zapisem art. 2 ust. 1 „Pomoc społeczna jest instytucją polityki państwa, mając na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwycięzenie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości.” Zgodnie z brzmieniem art. 3 ust. 3 „Rodzaj, forma i rozmiar świadczenia powinny być odpowiednie do okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy.”, „Potrzeby osób i rodzin korzystających z pomocy powinny zostać uwzględnione, jeżeli odpowiadają celom i mieszczą się w możliwościach pomocy społecznej.”(ust.4 cyt. artykułu).

Rada Miasta mając na uwadze powyższe wyjaśnienie uznaje skargę za bezzasadną.